

ÇOK YAZMAK MI ÇOK OKUMAK MI YOKSA YAŞAYARAK TECRÜBE ETMEK Mİ?

Yirmi beş yıllık yazar olduğunu söyleyen Vehbi Kara Bey ile yazıştık. Türkiye Ümmet Platformu isimli bir whatsapp gurubunda paylaştığı bir yazısına özelden şerh düşüp hatalı tespitleri sebebi ile uyardım. Bana cevap yazdı. Cevabına cevap yazdım; derken uzunca yazıştık. İbretlik bir yazışma konusu ve üslup anlayışı oluştuğunu görünce derleyip toparlayarak sitemdeki yazı depoma veya arşivime koymaya karar verdim. Aşağıda bu yazışma notlarını bulacaksınız.

İşte Vehbi Kara Beyin “Türkiye Ümmet Platformunda” paylaştığı yazısı:

Müslümanlara Karşı Şia ve Vahhabi Kışkacı

Şia ve Vahhabi adı verilen iki sapkın mezhep yıllardan beri Müslümanların kanını akıtmaktadırlar. İslam düşmanları ile birlikte hareket eden bu Ehli Sünnet düşmanlarını iyi tanımalı ve tuzaklarına düşmememiz gerekiyor.

Vahhabiler sırtını ABD’ye dayayarak Libya ve Yemen’de Müslümanları acımasızca öldürürken Şia ise Rusya’nın desteğini alarak Suriye’de yine Müslümanların kanını akıtmaktan çekinmemektedirler.

Her iki sapık mezhebin yönetimine hâkim olduğu Suudi Arabistan ve İran devletleri, ne ilginçtir ki İslam düşmanlığı ile övünen İsrail’e tek bir kurşun dahi atmaz, atamazlar. Onların gücü Ehl-i sünnet vel cemaat üzerine yeter. Devamlı surette acımasızca Müslümanların kanını dökmekten zevk alırlar.

Ehl-i sünnete göre Şia ve Vahhabiler sapkın olduğu halde İslam dışı değillerdir. İtikadi olarak yanlış yola girmiş ve bid’a yani uydurulmuş bir inanç üzerindedirler. Buna mukabil her iki sapkın mezhebe göre Ehl-i sünnet, küfre girmiştir ve dinden çıkmıştır. Bu nedenle münafık olarak gördükleri için Hıristiyan ve Yahudilerden daha tehlikeli gördükleri Ehl-i sünnet itikadındaki Müslümanları öldürmekten çekinmezler.

İşte “Ben ne Sünni ne de Şii değilim sadece Müslüman’ım” diyenler büyük bir hata etmektedirler. Alem-i İslam’ın % 90-95’i yani ana caddesi ehli sünnet olup bu sapık mezheplere şirin görünmeye çalışmak doğru değildir ve gerek de yoktur.

Bu nedenle öncelikle “Sünnilik daha doğru bir ifade ile ehli sünnet vel cemaat nedir?” bu konuyu iyi bilmeli ve anlamaya çalışmalıyız.

Ehl-i Sünnet ve’l-Cemaat, Kur’an ve sünneti esas alan; Resulullah ve Ashabının dini anlama, açıklama ve yaşama biçimi ile bu yöntemden ayrılmayan anlayışlar bütünü ve bu itikadi yolu benimseyen İslam âlimlerinin takip ettiği yoldur.

Büyük devletler kurmuş olan Arap, Türk, Çin ve Hint devletleri Ehl-i Sünnet prensipleri içerisinde kalarak hareket etmişlerdir. Bugün Müslümanların kahr ekseriyeti Ehl-i Sünnet ve’l-Cemaat inancına sahiptir. Bu nedenle başlangıçta salâbetli olduğu halde azınlık görüşlere dayandığı için oldukça farklı bir yola girmiş Şia düşüncesi, zaman içerisinde bozulmalara uğramış ve bir kısmı dinin tamamen dışına çıkarak kendilerine Rafizi (terk edenler) denilmesine yol açmışlardır.

Keza Arabistan çöllerinde zekât vermeyi reddetmek ve yalancı peygamber çıkararak Müslümanlara kılıç çekmiş Hariciler ve bunların günümüzdeki temsilcileri Vahhabiler de Ehl-i sünnetten ayrılmışlardır. Şia'ye benzer şekilde İslam toplumu içinde çok küçük bir azınlıkta kalarak devamlı surette ayrılıklara neden olmuşlardır.

Müslümanların birliğini ve ittifadını temin etmek için dışlayıcı, ayrıştırıcı ve ötekileştirici bir dil kullanmak sakıncalı olmakla birlikte Şia ve Vahhabileri dost bilip fitne çıkarmalarına müsaade etmek hiç doğru bir davranış değildir.

İslam'a, Kur'an'a ve Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'e yöneltilen haksız ve temelsiz eleştirilere ikna edici bir üslupla cevap vermek gerekliliği vardır. Siyasi veya başka maksatlarla söylenen sözler yerine bu konuda hayatını İslam'a adanmış âlimlere ve eserlerine müracaat edilmelidir.

Dini konularla ilgili özellikle siyasi demeç ve konuşmalarda son derece titiz olunmak zorunluluğu vardır. Kur'an ve hadislerin ölçüsüne uyarak toplum üzerinde, inanç ve davranışlarında ölçülü ve dengeli olmaya gayret edilmelidir.

İslamî meselelerin kırıncı ve aşağılayıcı bir üslup ile tartışılması, Müslümanların birliği ve toplumsal barış açısından son derece sakıncalıdır. Kur'an tabiri ile kavli leyyinle muamele edilmeli yani yumuşak söz ve davranışlarla konuşmalar yapılmalıdır. Cemaat, tarikat ve farklı anlayışlara yönelik tenkitlerde husumete yol açıcı bir dil veya İslami ilimlere ait temelden yoksun değerlendirmelerden kaçınılmalıdır. Her türlü ön yargı ve tarafgirlik bir tarafa bırakılarak hakikati araştırma ruhu esas alınmalıdır.

Duyumlara veya bireysel uygulamalara bakılarak düşünceleri yargılamak yerine Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat dairesi içinde olmak şartıyla; kimden ve nereden olursa olsun güzel hasletlerinden istifade etmeye çalışmak esastır.

Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat dairesini anlamak için "sevad-ı azam" kavramı üzerinde yoğunlaşmak gereklidir. Özellikle dini konularda kafası karışmış olanlar bu noktaya nazar ettikleri takdirde; halen yaşamış oldukları birçok problemin altından kolaylıkla kurtulmaları mümkündür.

Sevad-ı azam, kelime olarak, "sevvede" fiilinden türetilmiştir. Bitki ve ağaç topluluğu, büyük karaltı, kahir ekseriyet, bütünün büyük parçası gibi anlamlara gelmektedir. Kısaca "çoğunluk" anlamında kullanılmaktadır. Burada kavram kargaşasına girmeden genel manasının anlaşılması yeterli olacaktır.

İslam terminolojisinde çok önemli bir kelime olmasına rağmen nedense üzerinde yeterince durulmamaktadır. Çünkü ötekileştirici, tekfirci ve fena fikirler o kadar çok yaygındır ki; fitne çıkarmak isteyenler bu sözden Şeytan görmüşçesine kaçmaktadırlar. Hâlbuki günümüzdeki birçok sorunun çözülmesinde sevad-ı azam hükümlerine müracaat edilse problemler pek kolay bir şekilde çözüme kavuşacaktır. Bakın sevad-ı azam konusunda neler söylenmiş?

Peygamberimiz'in (asm) "Ümmetim dalâlet üzere toplanmaz. Öyle ise sizlere ihtilâf çıktığı zaman Sevad-ı Azamı iltizam ediniz" mealinde hadisleri vardır. (Taberani, Zevaid 5/218)

Bediüzzaman Said Nursi, Hutbe-i Şamiye isimli eserlerinde defalarca bu hususa dikkat çekerek; "Sevâd-ı âzama ittibâ edilmeli. Ekseriyete ve sevâd-ı âzama dayandığı zaman, lâkayt Emevîlik, en nihayet Ehl-i Sünnet cemaatine girdi. Adetçe ekalliyette kalan salâbetli Alevîlik, en nihayet az bir kısmı Râfızîliğe dayandı." demektedir.

İbn-i Hacer gibi büyük âlimler sevâd-ı azamı "hak ve istikamet üzere giden ümmetin ekseriyeti" olduğunu belirtmiş Celâleddin-i Suyûtî de sevad-ı azamı "doğru yolda gitmek üzere birleşen ümmetin ekseriyeti" şeklinde izah etmiştir.

Bu durumda ümmetin ekseriyetinin "Ehl-i hak ve istikamet üzere olan samimî dindar Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat olduğu anlaşılmalıdır.

Nitekim Peygamberimiz (asm) “Fitne zamanında ümmetimin ekseriyetine tâbi olun. Allah ümmetimin ekseriyetini dalâlet üzere toplamaz” hadisi de bunu teyit etmektedir.

Sevad-ı Azam, toplumun çoğunluğunun tabi olduğu inanç ve hayat standardıdır. Bu sebeple siyasî tercih ve temayül olarak da değerlendirilmelidir. Bunu sadece iktisadi hükümlere bina etmek büyük haksızlıktır. Bu kavram yıllarca sadece bu temelde değerlendirilip yanlış olarak ifade edilmiş bazı müfrit siyasetçiler siyasi maksatlar yüzünden insanları aldatmaya çalışmışlardır.

Sevad-ı azam dışında, özel içtihatlar ve kanaatler umumileştirilemez, sadece serbest bırakılır. O düşünceye sahip kişilerin insafına terk edilir. Cadde-i Kübrâ, yani ümmetin ekseriyetinin istifade ettiği bu büyük cadde, sadece bir âlim şahsın fikir ve düşüncesiyle tahakkuk edemez. Ancak o zamanda yaşayan ve ümmetin kıvamını teşkil eden ulemanın ekseriyetinin itibar ettiği ve kabul ettiği fikir, yol ve tarz, umum ümmete dayanak noktası olur. "Bir fikre davet cumhur-u ulemanın kabulüne vabestedir (gerektirir). Yoksa davet bid'attır, reddedilir" denilmiştir.

Bir nehri dar bir dereye sevk edemezsiniz. Fakat dar dereler ve çaylar, nehrin yatağından rahatlıkla akabilir. Dolayısıyla umum ümmetin gidebileceği yollar, ekser müçtehitlerin ve Cumhur-u Ulemanın tensip ettiği büyük yoldur. Koca ümmeti dereler gibi dar olan şahısların içtihatlarına zorlamak, ihtilâfların ve mücadelelerin tohumlarını atmak demektir. İşte günümüzde yaşanan birçok problemin kaynağı budur. Din nâmına yapılmak istenen özel ve kasıtlı içtihatlarla, ümmetin zorlanması uygun görülemez.

Velhâsıl, Ehli Sünnet vel cemaati bir mezhep olarak ele alıp değerlendirmek doğru değildir. Hz. Peygamber'in (asm) sahabe nesline sözlü ve ameli olarak öğrettiği dine, tarza ve sahabenin naklettiği Sünnet'e bağlı kalmaktır.

Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat içi mezheplerden bahsedebilir elbette. Zaten bu mezhepler arasında herhangi bir kavga ve çekişme yoktur. Hanefi, Hanbeli, Maliki ve Şafi mezhebinden olanlar zor durumda kaldıklarında bir diğer mezhebin görüşüne göre hareket edip ibadetlerini yapabilirler. "İslam kolaylık dinidir" denilmesinin mühim bir nedeni de budur, vesselam...

03/03/2023

Vehbi Kara

Vehbi Bey Kardeşim,

Evet Şia sapkın da olsa bir mezhep kabul edilebilir fakat Vehhabilik bir mezhep değil, itikadi bir fikir cereyanıdır. Vehhabiliğe mezhep demek mezheplere hakaret değilse saygısızlık olur.

İngilizlerin destekleyip besleyerek ürettiği bu fikir ceryanını yanlış tesbit ve hatalı ifadelerle gündeme getirmek, bilmeyerek onları mazlum duruma düşürmeye bile yol açabiliyor.

Vehhabiler amelde Hanbeli mezhebini takip ve taklit ederler.

03/03/2023

Ahmet Ziya İbrahimoglu

Altta linkini verdiğim makalem size kısa ve özet bir fikir verebilir.

<https://hamzali.org/wp-content/uploads/2021/07/Muhterem-Yasar-Kandemir-Hocamiza-Vahhabilik-Uzerine-Bir-Hatira.pdf>

Değerli Ahmet Ziya İbrahimoglu,

Yazıma gösterdiğiniz ilginiz için teşekkür ederim.

Linkteki yazınızı okudum. Çoğu konuda sizinle hemfikir olduğumu bilmenizi isterim.

Farklı düşündüğüm konu şudur;

Vahhabilik, Bedevi Arapların Ehli Sünnete karşı meydana getirdiği bir sapkın anlayıştır. Mezhep denilmesi zaten doğru değildir. Çünkü İslam da dört mezhep vardır. Hanefi, Hanbeli, Şafii ve Maliki. Diğerleri Şia da olsa mezhep sayılmazlar.

Vahhabilik, Haricilerin günümüzdeki temsilcileridir.

İngiliz veya Amerikalı İslam düşmanları ile iş birliği yapmaları bu gerçeği değiştirmez.

Vahhabilerin günümüzdeki çalışmaları ve fenalıkları konusunda çok bilgili değilim. Fakat kökenleri ve nasıl ıslah edilebileceği konusunda önemli bazı düşüncelerimi arz edeyim.

Vahhabiler, köken olarak İslam şeriatını kabul etmeyen vahşi ve bedevi Araplardan gelmektedirler. Bunların ilk reisleri Museylemetül Kezzab adı verilen yalancı peygamberdir.

Özellikle Hazreti Ebubekir ve Hazreti Ali zamanında isyan ederek irtidata düşen bu bedeviler, Halid bin Velid in kılıcı ile ağır darbe almış iselerde içlerinde kavmiyetçilikten gelen cahiliye adetleri nedeni ile tamamen ortadan kaldırılamamışlardır. Aynı Pers ve bazı Orta Asya kavimlerinde olduğu gibi İslâm a karşı içten içe bir düşmanlık daima var olmuştur. Güçlü İslam devletleri nedeni ile bu bedevi ve vahşi Araplar yüzyıllar boyunca baş kaldıramamışlardır.

Osmanlı'nın güç kaybettiği dönemde tekrar Ayaklanmış ve uzun süren ayaklanmalar nihayet bastırılmıştır. Fakat Birinci Dünya Savaşında Şerif Hüseyin in ihanetini fırsat bilip Arabistan in çoğunu ele geçirmeyi basarmışlardır.

İngilizler ve sonrasında Amerikalıların bu sapkın kavmi çocukla oynar gibi aldatmış ve halen devam etmektedirler.

Bunlar yetmemiş gibi Ehl-i Sünnet düşmanlığı konusunda Suud Krallığı halen faaliyetlerini gizli bir şekilde sürdürmektedir.

Vahhabileri, onların bize yaptığı gibi İslâm dışı sayamayız. Zira namaz konusunda ciddi olup iman esaslarına bağlıdırlar.

Bu nedenle eğitim ile ıslah edileceğine umudumuz vardır. Çünkü bunların düşünceleri aynı Şia gibi kolayca ikna edilecek ve ıslah olacak seviyededir.

Bu konuda Bediüzzaman Said Nursi'nin Vehhabiler bahsi (Mektubat, 28 Söz, 6.kısım) çok istifade edilecek bir eserdir.

Selam ve hürmetlerimle...

03/03/2023

Vehbi Kara

Aziz Kardeşim,

Ayrıntılarını herkesin bilemeyeceği konularda, sathi bilgilerle kendimiz idare edebiliriz ama başkalarına bilgi aktarma konusunda daha dikkatli olmak zorundayız. Yazınızda düzeltilmesi gereken birden fazla mesele var. Ama bu ayrıntılara girmeye hem içinde bulunduğum şartlar müsait değil hem de nefsi hissler devreye girebilir mi diye endişe duyuyorum.

Bu konuda Mehmed Maksudoğlu Hocamızın doktora tezinden bir bölümü size aktarmakla iktifa edelim. Selam, dua... 🙏

Ahmet Ziya İbrahimoglu

Vahhâbilik

24 Cumâdelâhira 1229/13 Haziran 1814 de, Mekke ve Medine'nin, Vahhâbîlerin elinden kurtarıldığı muştusu gelince, Tunus'ta sevinç gösterisi olarak toplar atıldı.¹ *İthâf*yazarı, burada vahhâbiliği anlatıyor:

Arabistan'da, İbn Teymiye meşrebinden, Muhammed bin Abdulvehhâb adlı birisi ortaya çıktı, kabir ziyâretini, hattâ Peygamberlerin bile kabirlerinin ziyâret edilmesini yasakladı, Peygamberlerle tevessülü, kabirlerin üzerine kubbe (türbe) yapılmasını yasak etti, bunu yapanların kâfir olduğunu iddia etti, onların müşrik olduğunu ilân etti. Kabir ziyâreti ve tevessülün ibâdet demek olduğunu iddia etti, ibâdetin de sâdece Allah'a yapılacağını belirtti. Bu adam birçok yerlere gitti, sonunda, Necid'de Der'iyyede yerleşti, kendisini dinleyen kulaklar ve bilgi bakımından boş kalpler buldu, oradaki kabîlenin başkanı Suûd'a, âyetleri ve hadîsleri sathî olarak anlattı, ona görüşlerini kabûl ettirdi. Bu görüşlere çoğu aldandı, kapıldı, öyle ki müslümanlarla savaşmayı mübâh gördüler. Bu mezhep yayıldı ve Suûd oğlu Abdulazîz oğlu Suûd zamanında güçlendiler, umûmen Müslümanlara, husûsan Hicâz halkına karşı harbe giriştiler. Hicaz halkını Kâbe'den koğdular, Peygamberin kabrini ziyareti yasakladılar, bu mezhep, Suud'un bağlılarının kalplerinde iyice yerleşti, aralarında soy birliği gibi kaynaşma oldu, gayeleri hükümdarlıktı. Müslümanların bulunduğu her yere insanları mezheplerine katılmağa çağırın mektuplar gönderdiler. Tunus'a da bir mektup geldi. Bu adam, şüphesini, Peygamberler ve başkaları (evliya) nın bereketiyle, kutluluğuyla Allah'a tevessül etmenin ibâdet olduğu iddiası üzerine kuruyor. Bunu yapanın Allah'a ortak koştuğunu bildiriyor. Bilmedi ki, şer'î ibâdet, manâsı akılla kavransın veya taabbudî olsun, Şer'îatin içindeki yükümlülüklerdir; Şer'îatin emrettiklerinin dışındakilerin ibâdetle ilgisi yoktur. Küfre götüren, savaşmayı gerektiren, kan dökmeyi ve mallara el koymayı mübâh kılan bid'at ile onun dışındakiler arasındaki farkı görememiş. dînî bağlılığı vasta edinerek iktidara ulaşmak gayesi güdüyordu.²

Bu mektup Tunus'ta yayılınca, Hammûda Paşa Bey, ulemaya gönderip halka gerçeği açıklamalarını istedi. Âlimlerden Ebu'l Fidâ İsmâil et Temîmî ve Ebû Hafs Ömer adlı âlimler cevaplar yazdılar. Ebû Hafs Ömer'in Muhammed bin Abdulvehhâb'a yazdığı cevâbî mektup özetle şöyleydi:

A'râf (7) Sûresindeki 89. Âyetin son cümlesi, Yûnus (10) Sûresinin 85 ve 86. Âyetleri, Mâide (5) Sûresinin 104 ve 105. Âyetleri, Mâide (5) Sûresinin 2. Âyetleri zikrediliyor, sonra:

Din'e yardıma kalktığını iddia ediyorsun, tefrika ve bid'atı yasaklıyorsun da Yüce Allah'ın Bakara (2) Sûresindeki 204 ve 205 inci Âyetlerde bildirdiği kimse gibi oldun:

İnsanlardan öyleleri vardır ki (onun) dünya hayâtıyla ilgili sözü, senin hoşuna gider, kalbinde olana da Allah'ı şâhid tutar. Halbuki gerçekte o, en azılı düşmandır. O, iş başına

¹ *İthâf*, III, 60.

² *İthâf*, III, 63.

geçince yeryüzünde fesat çıkarmaya kültürü ve nesli mahvetmeye çalışır. Allah ise fesadı sevmez.

İnsanların İslâm'da bid'atlar çıkardığını, bunalımlar sırasında evliya huzurunda tevessül ederek, ihtiyaçlarını karşılamakta onları şefaathçi kılarak, onlara adakta bulunarak ve çeşitli ibâdetlerle Allah'a, birçok ölüleri ortak ettiklerini iddia ettin, bunların hepsinin Allah'a ortak koşmak, şirk ve küfür olduğunu ileri sürüp bunları yapanların kanlarını dökmenin, ırzlarının helâl olduğunu iddia ettin. Allah'a yemin olsun ki saptın ve saptırdın, azgınlık gemisine bindin ... geçmiş ve günümüzdeki Müslümanların hepsinin kâfir olduğunu bildirdin.

Allah'ın Kitabı ve Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sâbit sünnetiyle seni muhâkeme ediyoruz:

Ey imân edenler! Allah yolunda sefere çıktığınız zaman (mü'mini kâfirden ayırt etmek için) her şeyi iyice araştırın. Size selâm veren (Müslüman olduğunu söyleyen) kimseye, dünya hayâtının geçici menfaatini arayarak hemen "Sen mü'min değilsin" demeyin. (Nisâ, 94.)

Peygamber A.S. buyurdu ki :

İnsanlarla, onlar 'Lâ ilâhe illallah (ve Muhammed Resûlullah) deyinceye kadar savaşmam emrolundu. Bunu dediklerinde (Şehâdet kelimesini söylediklerinde) benden canlarını ve mallarını korumuş olurlar, hesapları (samîmî olup olmadıkları) Allah'a (kalmış)dır.

Madem ki Allah'ın kitabına ve Peygamberin sünnetine dayanıyorsun, bundan sonra, kelime-i şehâdeti söyleyenlerin, Muhammed Aleyhisselâm'ın Peygamber olduğuna inananların, İslâmın emirlerine uyanların kanlarını dökmeyi helâl sayarsın? Kendinizi nasıl ilhâd (dinden çıkma) çukuruna atarsınız? (Halîfeye karşı) itaat esasını kırıp (isyân edip) yeryüzünde fesat için çabalarsınız?

Müslümanların evliya ve sâlih kimseleri ziyâretini, onları kendileriyle Rab arasında vâsita edinmelerini küfür (kâfirlik) olarak yorumlamana gelince: bu geçmiş câhiliyye şenşenesidir (huyu, âdeti, mizacı, vızıltısıdır). Cevâbında deriz ki :

Allah korusun Müslümanı, bu yerlere ibâdet etmekten! Bu yerlere ibâdet saygısıyla gelmekten! Oralara, Câhiliyye devrindekilerin putlara gösterdiği saygıyı göstermekten! Oralara (evliya kabirlerine) secde, rükû ve oruçla ibâdet etmekten! Olmaz ya, câhil birisi böyle yapacak olsa Buyruk sâhipleri ve büyükler derhâl mâni olurlardı, Ârifler ve ulemâ bunu ayıplarlar, câhile doğrusunu açıklar, onu doğru yola çevirirlerdi.

Tevessül'ün küfür olduğunu ilân ederek tefrika ateşini yakmana gelince; bu konuda apaçık yanlış yaptın, İslâm'dan başka din aradın. Çünkü, mahlûkla tevessül meşrudur, değerli Sünnette vardır, yasaklanmamıştır, bu konuda birçok delil vardır.

Sahâbe ve Tâbi'înin (Hz. Peygamber neslinin ve bir sonraki neslin) tevessülünü anmak kâfidir:

Emîrul Mu'minîn Ömer bin Hattâb'ın Hilâfeti zamanında, helâk yılında (Hz. Muhammed'in amcası) Abbâs'la tevessül ederek yağmur duâsında bulundular, şöyle ki:

Ömer Radiyallahu anhu zamanında yeryüzü kupkuru oldu, kuraklığın şiddetinden, rüzgâr, toprağı kum savurur gibi savuruyordu, onun için bu yıla helâk yılı adı verildi. Hattâb oğlu Ömer insanlar için Abdulmuttalib oğlu Abbâs'la çıktı, onu omuzlarından tuttu (kucakladı), önünde ayakta durdurdu ve duâ etti:

Yâ Rabbi, Senden, Peygamberinin amcası yüzü suyu hürmetine, onun hatırı için dilekte bulunuyoruz; çünkü Sen buyurdun ki ve Sözü'n gerçektir: "Duvara gelince: (o.) şehirdeki iki yetim çocuğun idi. Altında onlara âid bir define vardı. Babaları da iyi bir kimse idi (Kehf (18)Sûresi 82), babaları iyi bir kimse olduğu için o iki çocuğu korudun, ya Rabbi, Nebî'ni de amcası hakkında koru, onun vâsıtasıyla Sana mağfiret dileyerek yaklaştık! Sonra halka döndü ve dedi ki: Rabbinizden mağfiret dileyiniz, çünkü O Çok Mağfiret Edicidir.

Abbâs da, gözleri yaşlarla dolarak duâ ediyordu: Ya Rabbi, insanlar Sana, benim Nebînin'deki hatırımla yaklaşıyorlar, onlara yardım et!

Bir bulut belirdi, yoğunlaştı ve yağmur yağdı.

Söyle bakalım : bu tevessül sebebiyle Emîrul Mu'minîn Hattâb oğlu Ömeri kâfir sayıyor musun? Onunla birlikte orada bulunan, kendileriyle Allah arasında insanlardan birini vâsita edindikleri, Allah indinde Abbâs'ı şefaatchi yaptıkları için bütün sahâbileri ve tâbiîni tekfir ediyor musun (kâfir sayıyor musun)? Böyle yapmakla Allah'a başka birini ortak yapmış mı oldular? Asla! Allaha yemin ederim, tallahi, bilakis onları tekfir eden (onların kâfir olduğunu söyleyen) kâfirdir! Onların yolundan ayrılmış münafık fâcirdir! Onlar En Doğru yoldadırlar ve sözleri, sözlerin en doğrusudur.

Aleyhis Salâtu ves Selâm buyurdu ki :

"Benden sorakilere uyun, Ebû Bekire ve Ömere". İçlerinde Osman bin Affân, Ali bin Ebî Talib ve diğerleri bulunan bu topluluğu ayıplarsan, eksik bulursan bu din seni nereye götürür? Bu dîni sana Gönderilmişlerin Efendisinden rivâyet ederek kim tebliğ etti, ulaştırdı?

Hiz. Muhammed Aleyhis Selâmın, Hz Ömer'e, Uveys el Karanî için istigfâr etmesini (mağfiret dilemesini) emrettiğini nakleden bir hadîs-i şerîf daha zikrettikten sonra, Yüce Allah'ın, Yusus'un kardeşleriyle ilgili şu âyet-i kerimeyi hatırlattı:

Ey babamız! günahlarımızın yarlıganması için, bizim için istigfâr et (mağfiret dile) (Yusuf (12) âyet 97).

Evliyâyı ziyâret eden, ya o velinin sırrı hatırına tevessül ederek Allah'a, dileğini yerine getirmesi için dua eder, Hz. Ömer'in yaptığı gibi; veya ziyâret edilen veliden şefâat ve dua ile kendisine yardım etmesini ister,

Uveys el Karanî hadisinde olduğu gibi. Çünkü evliya ve ulema, şehîdler gibidir, kabirlerinde diridirler, sâdece Fenâ âleminde Beka âlemine naklolunmuşlardır.

Dîn için kalkışan! Evliya ve sâlihlerin ziyâret edilmesinde ne sıkıntı var? hangi munkeri değiştirmeye kalkıyorsun? Halîfe'ye itaat esasını kırıp cehennem ateşini körüklemeye girişiyorsun. İhtimâl ki sen, şefaatin birçok çeşidini inkâr eden bid'at ehli sensin.

Muhammed bin Abdulvehhâb'ın, evliya kabirleri üzerine yapılan kubbeleri yıkmaya iddiasındaki yanlışlığı, bu konuyu da iyi anlamadığını da izah eden Ebu Hafs Ömer adlı âlim, şu hadîs-i şerîfi naklediyor:

“Size kabirleri ziyâreti nehyetmişim (yasaklamışım), onları ziyâret ediniz.” Bu hadîs-i şerîf, daha önce kabir ziyâretini yasaklayan hadîs-i şerîfi, nesh etmektedir, hükmünü kaldırmaktadır. Câhiliye devrine yakın olan, putlara, ilâhlara tapmış olan ümmetin dalâlete düşmemesi için o mensûh hadîs vârid olmuştu.

Âlemlerdeki kadınların Hanımefendisi Fatma, amcası Hz. Hamza'nın Uhud'daki kabrini ziyâret etmişti, Medîne'deki sahâbîlerden hiç kimse bunu yadırgamamıştı. Onlar da bu bid'at (!) a göz mü yummuşlardı?

Onlar da bid'at ehli mi oldular?

“Kabrimi ziyâret edene şefaetim vâcib olur” hadîs-i şerîfine ne diyorsun?

Bana haber ver: Davud oğlu Süleyman Halil İbrâhîm'in kabrine bina (türbe) yapmaya dalâlete mi düştü?

Adak ve kurban konusundaki abartmalı iddiaların da yanlış.

Evliya kabri yanında kurban kesen hiç kimseden kurbanını keserken veli adına diye kestiğini işmedik. Kesilen kurban kanının kabirlere bulaştırıldığı da yok.

Kurban Bismillâh diye, Allahın adı anılarak kesiliyor. Kurbanın kesileceği yer, bir veli'nin türbesi yakını olabilir, bunda sakınca yoktur, kurbanın eti, o civarda bulunan fakirlere dağıtılır.

Hammûda Paşa bu mektubu Muhammed bin Abdulvehhâb'a gönderdi, ondan cevap gelmedi, harbetmeye devâm etti, sonunda hezimete uğradı.

Muhammed bin Abdulvehhâb'ın bilgisinin çok sathî olduğu görüldü.

Prof.Dr.Mehmed Maksudoğlu

25 Yıldan daha fazla bir zamanda yazarlık yapıyorum. Vahhabilik konusu benim doktora tezimde yer alan bir husustur. Sathî bilgilerim yoktur. Bilakis konu üzerinde ciddi çalışmalarım vardır. Kaynaklarımdan en önemlisini önceki yazımda bildirmiştim.

Başkalarına bilgi aktarma konusunda şahsımla alakalı ifadeleriniz pek fazla incitici ve küçümseyicidir. Tanımadığınız insanlar konusunda önyargılı bir sonuca gitmek ciddi bir hatadır.

Eğer itirazınız varsa konuyu açıklamanız gerekirdi. Fakat bunun yerine düzeltilmesi gereken meseleler var diyerek genel bir ifade kullanmak doğru değildir. Eğer zamanınız müsait değil ise bana cevap vermek zorunluluğunuz yoktur.

Diğer meselede endişe duymakta haklısınız. Zira üslubunuzdan rahatsız olduğumu bilmenizi isterim.

Bu tür meseleler bu üslup ve tepeden bakarak konuşulmaz ve izah edilmez...

Vehbi Kara

Vehbi Bey,

Sizin şahsınızı değil yazdıklarınızı değerlendirmek niyeti ile bir iki hatırlatma yapayım ve insanları eksik ve hatalı bilgilerle yanıltarak vebale girmenize engel olayım istedim. Bunu da özelden size yazarak nefsanî bir tahrike yol açmadan yapmak istedim. Beceremedi işek kusur bizim. Ama söylediğinizin aksini yaparak örnek olamayız. Tecrübeniz örnek olmayı gerektirmez miydi?

Ahmet Ziya İbrahimoglu

Hariciler ile Vehhabiler arasındaki bağlantıyı dahi bilmiyorsunuz. Bu konuda ne söyleyeyim ki?

Vahhabi ve Şia konusunda halkımızı uyarmak ve ehli sunneti yol gösterici olarak sunmak eğer vebal ise bu vebale girmekten çekinmem.

Vehbi Kara

Vehbi Bey,

Dün gece yazışırken, Medine-i Münevvere'den Mekke-i Mükerreme'ye doğru yolda hareket halinde ve ihramlı idim. Gece sabaha doğru Umre'mizi tamamlayıp şimdi mesajınıza bakabildim.

Ben sizi tanımam, bilmem. Bazı whatsapp guruplarında beraber bulunmamız sebebi ile paylaşımlarınıza zaman zaman baktığım oluyor; ilgimi çekenler olursa da okuyorum.

Ben hayatımda ne dini, ne de politik hiç bir meşrebe intisabı olmayan müstakil yapılı bir eğitimciyim.

İlmi konularda açık ve net konuşur; hatalara sessiz kalmayıp düzeltme anlayışı ile yaklaşırım; bunu beni tanıyan herkes bilir.

Alınganlık göstermeyin ama yazdığınız konularda teferruata girdikçe yeterli bilgi sahibi olmadığınız görülüyor. Uzun yıllar yazıyor olmak hiçbir şey ifade etmez. Önemli olan yazdıklarınızı delil ve belge ile teyit edip bir kaynağa dayandırabilmektir. Size Osmanlı döneminde yazılmış Vehhabilikle ilgili bir rapordan M.Maksudoğlu hocamızın latinize ettiği bir bölüm aktardım. Okumadan cevap yetiştirme gayretine düştünüz. Bu anlayış cedel anlayışı olup ilmi bir anlayış değildir. Ben 70 yaşındayım; polemiği arzu etmem, bilmediğim ve müdellel bir şekilde izah edemeyeceğim konulara da girmem.

Kaldığı ömrümün 40 yılını Selefi ve Vehhabilerle yan yana ve müzakere ile geçirdim. Size yazdıklarım sadece nazari bilgiler değil, fiili müşahedelerimin de bir sonucudur. Umarım dikkate alırsınız.

Bilmediğimi yazdığınız Hariciler ile Vehhabiler arasındaki bağlantı konusunda, size kısa bir bilgi notu aktarayım ve bildiğinizi zannettiğiniz konudaki yanlışlarınızı düzeltme fırsatı bulmanızı dilemekle yetineyim.

Hicri 2. yüzyıl sonlarında Şimali Afrika'da ortaya çıkan Abdülvehhab İbni Rüstem hareketi ile, Hicri 12. Yüzyıl sonlarında Muhammed İbni Abdülvehhab öncülüğündeki hareket arasında bin yıllık bir zaman dilimi olduğu gibi, bölgeleri ve muhtevaları çok farklı, birbiri ile hiç bir bağlantısı ve alakası olmayan iki farklı harekettir. Dikkatli bir araştırmacı bu iki hareket

arasında isim benzerliği bile olmadığını görebilir. Hicri ikinci yüz yıl sonundaki Vehhabi hareket Harici bir anlayışla ortaya çıktığı gibi sapık bir hareket olarak da isimlendirilebilir. S.Arabistan'da 12. Hicri yüzyıl sonlarında ortaya çıkan hareket ise, Selefi bir hareket olup İngiliz desteklidir. Her Vehhabi Selefidir; her Selefi ise Vehhabi değildir. Vehhabiliğin merkezi S.Arabistan, Selefilik merkezi ise Mısır'dır. Her ikisi de İngiliz üretimi ve beslemesi hareketlerdir. Her ikisi de bağnazca da olsa Sünnete bağlı hareketlerdir ve Haricilikle uzaktan yakından bir alakaları, hatta benzerlikleri dahi yoktur. Vehhabiler amelde Hanbeli mezhebine tabi olurlar ve kendilerini ıslah hareketi olarak tanıtır. Tasavvuf ehli insanların aşırılıkları üzerine bina ettikleri tefrit görüşleri vardır.

Arapça objektif kaynaklarda konunun ayrıntıları zikredilmekte olup ben size sadece bir kaynağın linkini vermekle iktifa edeceğim:

الفروقات بين "الوهابية" الإباضية وبين "الوهابية" السلفية السعودية

<https://islamqa.info/ar/answers/112822/>

Umarım alınganlık göstermez; delil ve belgeye dayanmayan hatalı görüşlerinizi düzeltme fırsatı bulursunuz. Allah'a emanet olunuz.

Ahmet Ziya İbrahimoglu

Ahmet Ziya Bey,

Allah ibadetlerinizi kabul etsin. Bize de dua ediniz. Rabbim Hac vazifesini yerine getirmeyi bize de nasip etsin.

Vehhabi ve Şia konusunda otorite olarak tanıdığım en önemli kişi Bediüzzaman Said Nursi'dir. Benim yazılarım bu kaynağa dayanır. Bunu da ilk yazımda ifade ettim.

Size itirazım sudur:

Yazımda geçen ifadelerde hata ve yanlışlık bulunabilir. Fakat bunların neler olduğunu belirtmeden düzeltilmesi gerekir, demek tepeden inmece, küçümseyici bir ifadedir.

Çok önemli meselelere değinmişim. Hadis ve ayetleri kaynak gösteriyorum. Sevadı azam, Şia ve Vehhabi ırkçılığında bahsediyorum.

Siz ise yanlış diyorsunuz.

Ne yanlış kardeşim!

Böylesine önemli meselelerde genel bir ifade kullanılır mı?

Alınganlık yapmayın, diyerek bu hatalı üslubumuzu sürdürmeyiniz.

Bende 60 yaşına geldim.

Hayatım ilim öğrenmek ve Bediüzzaman'ın eserlerini okuyup analiz etmek ile geçti.

Bir tanesi İngilizce 11 kitap yazdım. Binlerce makale yazıp yayınladım.

Fakat asla sizin yazınız yanlış demem. Bunun yerine şu ifadeniz şu noktada yanlıştır, derim.

Nitekim. Gönderdiğiniz yazıyı okudum. Nazikane cevap olarak Vehhabiliğin kökenine değinerek cevap verdim. Fakat yanınızdaki hususlara katıldığımı ifade ettim. İtiraz olan kısmını da kibarca ifade etmeye çalıştım. Size değer verdiğim için uzunca vakit ayırdım.

Sizde bu usulü takip ediniz.

İlmin yaşı yoktur.

Önemli olan hakperest olmaktır, vesselam...

Vehbi Kara

Vehbi Bey Kardeşim,

Üstad Said-i Nursi benimde takdir edip severek hürmet ettiğim Mücahid bir alimdir.

Sultan 2.Abdülhamid'e karşı olan cephe içinde yer alıp Abdülhamid'e karşı tavır koyma hatasını fark eder etmez hiç gocunmadan kendi kendini tenkit edebilecek kadar samimi ve ihlaslı bir insan. Hata yapmak beşer içindir; önemli olan farkedince hatada ısrar etmemektir. Said Nursi'nin talebelerinin çoğunun bile bilmediği sırlarını öğrenme imkanı bulmuş olmam, Merhum Ali Ulvi Kurucu ve Hüseyin Üzmez sayesinde olmuştur.

İslam Tarihi Emekli Hocamız Mehmed Maksudoğlu Hoca'nın kaynağından bulup latinize ettiği Osmanlı raporu, benim linkini paylaşıp özetini Türkçe yazdığım notum, hatalı tesbitlerinizi aydınlattığı için tekrar yazınızın analizine girmeye gerek duymadım. Vehhabiler, itikatta mezhep kabul etmez fakat Maturidi mezhebinden çok Eşari mezhebine yönelik ağır tenkitlerde bulunan bir meşreptirler.

Teşbihte hata olmazsa bizdeki Süleymancılar benzeri bir cemaat. Sünnete bağlı, amelde Hanbeli, tasavvufa karşı olmaları bazı tefrit tesbit ve görüşlere saplantılı hale gelmelerine yol açmış olmanın dışında ehli sünnete aykırı bir görüş ve yaşantıları yoktur. Hicri 2. yüzyıldaki gurupla karıştırılmaları ciddi bir yanılıdır.

Evliya bile olsalar İngiliz istihbaratının onları kullanmalarını göremedikleri sürece hiç bir kıymeti harbiyeleri yoktur; olmaz.

Son 6-7 yıldır durumun farkına varan Vehhabi düşünceli fakat samimi olan insanlar ya S.Arabistan'ın dışına çıkmak zorunda kaldı veya Hapise girmeyi göze aldı. Bunlarla tanışma imkanı bulanlardan biri olarak, sizden bizden farklı zikre değer bir farklılığımız olmadığını söyleyebilirim. Ne gariptirki Muhammed b. Selman yanında yer alan İngiliz güdümlü Vehhabiler bunları hedefe koyup İngiliz desteği ile onları olduğundan farklı tanıtmaya çalışıyor. Türkiye'de bu algı operasyonuna bilmeden hizmet eden birçok insan var. Vehhabilerle ilgili bilgilerinizi güncelleyip yeniden gözden geçirirseniz bunu kendiniz de göreceksiniz.

F.G. iç yüzünü görüp o teşkilattan ayrılanları tenkit edenler kervanına katılsam beni tasvip edip savunabilir misiniz?

Bugün benim yakın çevremde F.G. cemaatinden ayrılmış olanlara hain gözüyle bakıp özellikle taraftarken yaptıklarını deşifre edenlerin kim olduğunu bilmeden o malzemeleri alıp yazarak yayanlar gibi. Bu algı operasyonları profesyonel istihbarat güçlerinin desteği ile yapılıyor. Çıplak gözle bakıp görmek pek kolay değil. İngilizlerin yürüttüğü Sultan 2. Abdülhamit operasyonunu göremeyen dönemin İslamcılar gibi hata yapmamaya dikkat edip ihtimam göstermeliyiz.

Ahmet Ziya İbrahimoğlu

Ne acı ve ağlanacak bir durum...

Diyorsunuz ki; Bediüzzaman, Abdülhamid e karşı hatasını anladı sonra kendi kendini tenkit etti.

Bu sözü söyleyenler hakikatten ne derece uzak düşmüşler, izah edeyim.

Bediüzzaman şarkta bir darülfünun ismi de Medresetuz Zehra olan bir üniversite kurmak için Van Valisinin mektubunu alarak İstanbul'a padişah a gider.

Padişah Abdülhamid tenezzül edip kendisi ile görüşmez bile...

Bunu vicdan sahibi insanlar göremiyor. Ne kadar saygısız ve çirkin bir durum...

Ne yapıyor Abdülhamid? İhsanı şahaneden yani kendi parasından maaş ve ödül veriyor. Ve Van a dönmesini istiyor.

Şu saygısızlığa ve küçümseyici tavra bakar mısınız?

Bediüzzaman Ne yapıyor?

Bu parayı ve maaşı reddediyor. Bunu bir rüşvet olarak görüyor. Kendisine ve halkımıza karşı bir hakaret olarak görüyor.

Bunun üzerine Bediüzzaman ı hapse ve Tımarhaneye atıyorlar.

Abdülhamid in devlet yönetim tarzını görün. Ne derece ilkel ve insanları âşalayıcı...

Bütün bu zulüm, haksızlık ve vicdansızlara rağmen Bediüzzaman Abdülhamid e şefkatli padişah, veli padişah diyor.

Meydanlarda Abdülhamid e küfürler edilirken Bediüzzaman çıkıyor Abdülhamid için "Yaşasın Halifei Peygamber" diyor.

31 Mart Vakiasında sen de Şeriat istemişsin ve Abdülhamid i desteklediniz diye divan ı harpte idamla yargılıyorlar. Tekrar hapse atıyorlar.

Mahkemede Şeriatı savunuyor ve bin başım olsa her gün birisini kesseniz, şeriata feda olsun, diyor.

Kahramanca konuşunca hareket ordusu komutanı Hurşit Paşa geri adım atıyor.

Ve beraat ediyor.

Sonra Kadir Mısıroğlu diyor ki; Bediüzzaman Abdülhamid in kızından helallik istedi.

Yetmedi yine iftira atarak " Sultan Reşad'ın verdiği 10 bin altını üniversite için kullanmadı gitti Kur'an bastırdı ve kendi eserlerine harcadı.

....

Hangi rezilliği düzelteyim ki.

Bu kadar fenalık bu dünyada temizlenmez.

Ancak ruzi mahşer de temizlenir.

Size de Ahmet Ziya İbrahimoglu, tavsiyem odur ki; Abdülhamid ile ilgili yazılanları tamamen kabul etmeyin. Vicdanınıza ve mehenge vurun.

Allah tan korkun ki; ruzi mahşerde söylediğiniz sözler sizi günaha sokmasın.

Burada söyleyeceğim daha çok söz var. Fakat sinirim bozuldu. Daha yazmayacağım.

Sizden rica ediyorum, bana cevap vermeyiniz. Çünkü korkuyorum ağızımdan kötü sözler çıkacak diye...

04/03/2023

Vehbi Kara

Yazışmaları okuyacak olan arkadaşların takdir edeceği gibi Vehbi Beyin son cümlelerinden sonra cevap yazmak iyi niyet ile bağdaşmayacağı gibi kabalık da sayılabilir diye sessiz kalmayı tercih ettim. Vehbi Kara Beyi, birkaç whatsapp gurubunaki beraberliğimiz dışında görmüş tanımış değilim. Allah rızası için hatalı bilgilerini düzeltme gayreti dışında bir maksadım da yoktu; olamaz. Takdiri okuyan arkadaşlara bırakarak bu mesaj paylaşımlarını bir araya getirip arşivime koyuyorum.

05/03/2023

Ahmet Ziya İbrahimoglu